

[Kantsø.]

vendigt for de to Partier at faa saadanne Misbrug konstateret for i det hele taget at kunne være med til at stille Søfartserhvervet lige med andre Erhverv her i Landet paa dette vigtige Omraade. Naar man saa langt tilbage som 1913 har fundet det rimeligt, at tilsvarende Forhold paa Arbejdsanvisningsomraadet skulde ordnes gennem offentlige Arbejdsanvisningskontorer og ordnes vederlagsfrit, forekommer det mig, at et meget vigtigt Erhverv som Søfartserhvervet har Krav paa at blive stillet paa fuldstændig samme Maade, og det er i Virkeligheden det, der sker ved Lovforslaget, som det foreligger i Dag. Hidtil har man i Virkeligheden for Søfartens Vedkommende opretholdt de gamle Fæstekontorers Virksomhed. Det er muligt, at der ikke kan paavises direkte Misbrug, men det er lige saa rigtigt, som den højtærede Minister nylig anførte fra dette Sted, at den Interesse, som ligger bag ved og maa ligge bag ved de private Forhyringsagenters Virksomhed, i første Række er den økonomiske Interesse; deres Interesse maa i første Række gaa ud paa at faa en Forhyring etableret, og først i anden Række kommer Spørgsmaalet, om Forhyringen bliver etableret saaledes, at den bliver til gensidig Tilfredshed for de Parter, som den angaar. Jeg vil ikke hermed have sagt eller insinueret, at de private Forhyringsagenter ikke skulde udføre deres Virksomhed med Samvittighedsfuldhed, ingenlunde, det har jeg ingen Beviser for; men jeg kan ikke undlade at fremføre disse Bemærkninger, fordi den Forhyringsordning, vi nu engang har, er af en saadan Karakter, at der ikke kan skabes den nødvendige Tillid som Baggrund for Kontorernes Virksomhed, og allerede derfor maa Ordningen siges at være mindre heldig.

Ogsaa i Samkvemmet med andre Nationer er dette Forhold uheldigt, fordi andre Nationer, deriblandt alle vore Nabolande, for længst er gaaet bort fra de forældede Forhyringsordninger, og der er vel ikke noget at sige til, at fremmede Skibe, som i deres Hjemland har vederlagsfri Statsforhyring, protesterer mod den danske Afgift i Tilfælde, hvor de maa paamønstre Folk i Danmark. Længe har der hersket en betydelig Arbejdsløshed inden for den danske Søfart, og den bestaaende Ordning kan i visse Tilfælde komme til at skade vore Søfolks Beskæftigelsesmuligheder. En Forhyringsagent oplyser for mig, at i 1935 anmodede et dansk Skib i Rotterdam Havn om at faa sendt 19 Mand til Skibet, men kun paa den udtrykkelige Betingelse, at det

skete uden Forhyringsafgift, da man ellers vilde tage Folkene paa Stedet. Det tjener til denne Forhyringsagents Ære, at han alligevel sendte Folkene og med Tab af sin egen Fortjeneste skaffede 19 arbejdsløse danske Søfolk Beskæftigelse, men Eksemplet viser, at vor nuværende Forhyringsordning beskæftigelsesmæssigt kan virke uheldigt for danske Søfolk.

Jeg synes, at naar det tages i Betragtning, at alle vore Nabolande for længst har gennemført den Ordning, som dette Lovforslag tilsigter, og at vi inden for Landets egne Grænser for længst har gennemført en tilsvarende Ordning for alle andre Erhverv, kan der ingen Tvivl være om, at der er en endogsaa meget stærk saglig Begrundelse for Forslaget. Jeg forstaar derfor ikke, hvorfor de to Oppositionspartier saa stærkt og gennem mange Aar saa standhaftigt bliver ved at modsætte sig, at Søfartserhvervet bliver undergivet tilsvarende Forhold, som andre Erhverv for længst har faaet gennemført her i Landet.

Med disse Ord vil jeg endnu en Gang anbefale Lovforslaget og anbefale ærede Medlemmer at stemme for det.

Villemoes: Jeg vil gerne sige baade til det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Kantsø) og til den højtærede Minister een Gang for alle, at man bør kunne fortælle mig, hvilke Goder der opnaas, hvis man vedtager denne Lov. Det kan hverken den højtærede Minister eller det ærede 12te Medlem for 2den Kreds. Jeg ved ikke, hvordan man har haft det i de andre Lande, som har ratificeret Konventionen — det er jo en Del Aar siden, man gjorde det; men jeg ved i hvert Fald, at Forhyringen i Danmark er vederlagsfri for den forhyrede. Det er en Kendsgerning, og naar det saa er saaledes, ogsaa ifølge den nye Lov, at man vedblivende kan forhyres paa Rederiernes Kontorer, er det klart, at det er en meget lille Brøkdel af Forhyringerne, det offentlige vil komme til at tage sig af.

Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds anførte, at det maaske ikke var saa let at nævne Misbrug, men om det virkelig skulde være nødvendigt at nævne Misbrug. Ja, naar man gennemfører en Lov med den Begrundelse, at man maa have en mere human Lovgivning, end man hidtil har haft, maa det vel som Regel være paa Baggrund af Udskejelser, der tidligere har fundet Sted. Det vil jeg dog formode. Da vi allerede før Krigen fik Arbejdsanvisningskontorerne for Arbejdere paa Landjorden, var man klar over, at dette her var